

Cesko-americký přehled.

V řadě mladších Čecho-Američanů, kteří s rozhodným úspěchem odbyli si svoje studia na pražské konservatoři, nacházíme také nyní Rud. Lukše, new-yorského krajanu, jenž uměním svým dobyt si již velmi zvučného jména v Čechách a který zajisté po svém návratu do Ameriky dovede se i zde co nejlépe uplatnit. Dne 9. července uspořádal mladý tento virtuos na housle v Ouvelech velký koncert, jenž setkal se s rozhodným úspěchem. Kritika vyslovuje se o jeho umění co nejlépe.

Katolíci Lesnici konali v minulých dnech svůj sjezd v Clevelandu, Ohio.

Česká koncertní kapela Fr. Hrubého z Clevelandu, pozůstávající z otce, šesti synů a dvou dcer, vystupovala celý minulý týden v omažském výletním místě Courtland Beach s obrovským úspěchem.

Známý česko-americký literát dr. Jan Habenič, autor "Dějiny amerických Čechů," chystá do tisku překlad básní Posových, Longfellowových a Bryantových.

New-yorský německý časopis "New Yorker Staats-Zeitung," jenž je znám svou protičeskou tendencí i zde v Americe, o čičačských slavnostech Havlíčkových píše: "Chicago, Ill., 31. července. V přítomnosti asi 20,000 Čechů byla zde odhalena socha "českého mučedníka," Karla Havlíčka. Mezi řečníky při odhalovacích slavnostech byli mimo několik českých patriotů i guvernér Deneen a čičačský mayor Harrison. Karel Havlíček narodil se dne 31. října 1821 v Borově u Německého Brodu, studoval napřed teologii a pak se obrátil k žurnalistice. Jako přívrženec první konstituce a programu Palackého, byl rakouskou vládou od roku 1851 do 1855 internován v Brienu. Havlíček, jenž může být označován za tvůrce publicistické éry v české literatuře, obdržel v roce 1855 dovolenou vrátit se do Prahy a tam dne 29. července 1856 zemřel."

Známý česko-americký pracovník a literát L. J. Palda ze Cedar Rapids, Ia., je již delší dobu povážlivě nemocen. V Chicagu byl v minulých dnech založen ochotnický klub "Divadelní a dobročinný klub Jindřich Mošna" a představení svá mimo jiné bude konati v Česko-americké škole Ladimír Klácel na 19. a Leavitt ul., jejíž divadelní místnosti opatřeny jsou pro obecenstvo všim pohodlím. Ze skutečně bude to klub nejen divadelní ale i dobročinný, toho nejlepší důkazem je poslední usnesení jeho, kde bylo rozhodnuto, by čistý výtěžek z prvního představení, které bude konáno v čase nejkrásnějším, byl věnován české dobročinné společnosti.

Nehody, neštěstí a černá kronika česko-americká.

V Clevelandu byla minulý týden automobilem k zemi sražena st. Stella Plentová, čímž bylo jí způsobeno povážlivé zranění.

Krajan Antonín Bolek z č. 1435 First ave. v New Yorku byl v minulých dnech karou pouliční dráhy tak zraněn, že nejspíše podlehne.

Pl. Marie Sandrová, stará 27 let, bydlící v č. 2132 záp. 10. ul. v Clevelandu, O., vypálila na muže, násilím do jejího bytu vniknuvšího, dvě rány z revolveru a zranila jej tak, že za krátko na to zemřel. Dvě děti jsou dnes sirotky.

Pani Helena Tichá z č. 1130 Oregon Ave. v Clevelandu byla stížena minulý týden osudnou nehodou. Kára vrazila jí levou ruku a zranila ji i vnitřně.

Starší krajjan F. Vohradník z č. 1920 Allport ul. v Chicagu dopustil se minulý týden ze strachu před operací a smrti své manželky sebevraždy.

Český mladík a syn učitele vyšší školy z Oak Park, Ill., utonul minulý týden při koupání v řece nedaleko města Kilbourn, Wis.

Krajan Jan Bartoník z č. 1121 záp. 19. ul. v Chicagu byl zražen strašlivou silou elektrické

ho proudu "třetí koleje" zvýšené dráhy a jeho mrtvola byla odhozena dolů na dlažbu.

Matěj Pekárek, 35letý krajan, z č. 3147 Keokuk ul. v St. Louis, Mo., utonul předminulou nedělí při koupání.

Krajan V. Lev, 69letý, z č. 1438 First ave. v New Yorku minulý týden se oběsil. Příčina zoufalého činu jeho je neznáma.

Český 12letý hoch Ladislav Havlina z č. 316 Paterson ave. ve West Hoboken, N. J., spadl v minulých dnech při hraní s viaduktu a těžce se zranil. Proslýchá se, že byl vlastně jedním ze svých kamarádů shozen.

Krajan Jan Vála z č. 2927 vých. 37. ul. v Clevelandu krutě zaplatil své náměsíčenství. Vlivem měsíčního světla vylezl až do nejhořejšího patra, odkud se po jedné stráně a těžce se poranil.

Leo Smělý, clevelandský krajan, spadl minulého téhodne s okna druhého poschodí. Byl těžce zraněn a stěží vyvážne.

PERLIČKY PANÍ JOKAIOVÉ.

Koloman Mikszáth.

János Fueri sloužil v roce 1875 u Maurice Jokaie, nejslavnějšího uherského spisovatele, jehož sídlo stálo na Labutím vrchu v Budíně. Jánošovi svěřena byla kráva, osel a tři slepice, "perličky" k opatrování.

Jeho pán měl zaměstnání a také neměl zaměstnání. Podle mínění jiných vykonával veliké práce, podle mínění Jánošova nedělal však nic, jen že chodil s rukama za zády založenýma, co si vymyslil, napsal a za to mu hloupí lidé platili peníze. Jeho paní, krásná, statná dáma, hrála v národním divadle komedii. Fueri jí sám jednou viděl a galerie a byl téměř oslepen její krásou. Od té doby si nedovoliil pohlednouti jí do očí. Je, jelikož byla také přínáma, velmi hlasitě mluvící a hbitýma rukama obdařená osoba. K rodině patřila také mladé slečna Růženka, sladká bytost.

Celá rodina milovala zvířata. — Obzvláště paní vysela s velikou péčí na perličkách a bída tomu, kdo by se byl opovážil nebohým udělati. Celý svět se mohl zbořiti, jen když slepičky zůstanou v pokoji; jinak jest pláč, skřípání zubů a bouře, že by Fueri raději byl přišel hluchý na svět, aby nic neslyšel. To věděl celý dům, ba i sousedstvo, neboť se byla již jednou strhla taková bouře, a bůh chraň, aby se opakovala ještě jednou! Tedy jen dobrý pozor na perličky! Jest to však velice těžké; slepičky nemají rozumu, nedovedou rozeznati cizí od vlastního, milují výlety a procházky do cizích zahrad a jsou to velice zvědavá zvířata. —

Finji, Panji a Petike byla zrovna taková. Paní Jokaiová dala jim ta jména a byla přesvědčena, že dovede rozeznati, jak se která jmenuje; při tom si však byly tak podobné, že by je byla nerozeznala ani vlastní matka. Paní Jokaiová milovala svoje perličky a celý dům etil její miláčky. Sousedé byli dobří lidé a za nic na světě by byli perličkám neublížili, ale přes zahradu na druhé straně bydliła paní Frakadi, a tato byla nebezpečná. Její muž, pan Vastl, byl celním výběrem na mostě. Domek se zahradou zdědila po rodičích. Byla to velice hezká žena, v nejlepších letech, s plnými rty, jiskřícími zraky a pěknou postavou. Nebylo tedy divu, že se mužští po ní ohlíželi. Za to ženy se jí vyhýbaly z daleka, říkajíce, že čaruje a může tímto způsobem na sebe pouť.

Perličky paní Jokaiové se jí také vyhýbaly. V zahradě pěstovala všelijaká byliny a koření, a tato perličkám zachutnalo, vdyť značná v potravě je příjemná věc. "Až mně sem ještě jednou vaše slepice přijdou, tak se postarám, aby mně padly do hrnce!" volala na Jánoše, "můžeš to svoji paní říci." Paní Jokaiová stála právě u ohrady a pyšně povídala: "Držte hubu, Frakadi, nebo vám ji dám zapéctit!"

"Sotva jest také svoji paní ve svém hnědém," odpověděla Frakadi, ruce podepruce v boky. "A třeba by milostpaní pila kávu, proto ještě nemá dlouho práva mně pečeti hubu." "Míš, nerozumná ženská," ří-

šel Fueri mezi to. "Jak se smějí opovážít s milostivou paní takto mluvit!"

"Opovážít? Ona přec také není špičkou světa. Co jest více — než komediantkou!"

Zde ale mocná paní také spustila. Tak jako Vesuv lávu chrčí, tak paní Frakadi rychle odbyla, že každému, kdo to slyšel, husí kůže naskakovala. Frakadi utekla do svých chalupy. Silný hlas paní Jokaiové jí tak zastrašil, že jí jazyk pro dnešek ztřešněl a ona do večera se ani neobjevila.

Jednoho krásného dne měsíce září — bratr domácího pána, Karel Jokai z Komárna, byl právě návštěvou — seděla rodina na večeři u snídaně. Paní Jokaiová bolet žaludek a vzkázala po poškojské, že zůstane v posteli. Seděl tedy jen oba bratři a slečna Růženka u stolu a bavili se obyčejnými záležitostmi, co zatím pod nimi probouzející se město Pešť počalo se vynořovati z ranní mlhy.

Tu pojednou v tom tichu kolem nich slyšeti bylo zvláštní zvířecí křik.

"Co to bylo?" tážal se Maurice Jokaie.

"Slepičky jsou to, papa, slepičky," pravila Růženka. "To ony vždy tak dělají, když jsou zapláceny. Při tom ukazovala celá pobekaná do zahrady Frakadi.

Dvě slepičky letěly právě přes plot, třetí sebou cukala na zemi a umírající třepala šedými křídly o zemi.

"Co se to tam stalo?" tážal se Jokai vysokošv. Malý hoch, který stál u plotu, vysvětloval, že Frakadi hodila silnou větev mezi slepičky a jednu usmrtila.

"Nemluv tak hlasitě," napomínal Jokai mírně hoch. "Zde máš desetník, ale mluv potichu."

Hoch vypravoval dále, že Frakadi špičkou jehly otravuje jablka.

"Cože dělá?" "Otravuje jablka. Dělá to každé ráno, pak jí je nikdo neukradne, nebo kdo by je jedl, musí zemřít."

"A vy to věříte, ty osle?" Na to slovo "osle" dostal hoch však zase desetník a tímto usmířen, pokračoval dále: "Jak u těch jablek stálo, přišly perličky; uchopily silnou větev a jednu ihned zabila. Teď se však bojí, vidíte ji, jak tamto utíká, mrtvou slepičku nesouce do domu!"

"Z toho bude velmi zlá věc," vzdychl si domácí pán. "Musíme něco udělati, papá," řekla Růženka. Jen Karel neřekl nic, v duchu si však umínil, na zlou věc nečekati.

Papa pokrčil rameny, vzkřikl na svého miláčka: "Co pak jsem bůh, anebo co? Když nejsem bůh, nemůžu slepici vzkřísiti. Aneb chceš, bych tam šel a tu ženu do smrti utloukl, aby mě pak zavřeli?"

Růženka se dala do pláče a Jokai nemoha se na to dívat, vzal hubu a ubíral se do vinnice, kde právě počaly zráti hrozny. Chvilku se tak jimi těšil, když za sebou uslyšel volati: "Milostivý pane, milostivý pane!"

Byl to Jánoš Fueri, který se smrtelně bludným obličejem pravil: "Poslušně oznamuji, že se jedna perlička ztratila, jsou zde jen dvě."

"Jak, milostivý pán to ví, a kde jest?" tážal se pán naděje. "Já si ji myslím, že tam, kde si lidé představují slepici po smrti. Nejspíš v hrnci."

"Snad jí ta želma nezabila?" A Jánoš ukazuje na zahradu Frakadi.

"A důkladně." Fueri se hrozně polekal. Pak prosil odevzdaně o svoji knížku, poněvadž k vůli milostivé paní nemohl teď v domě zůstat.

"Hm, to jest zlé, ale něco podobného se musí rozmysliti. Pošli mi sem mého bratra," pravil Jokai.

"Ten jest již pryč, a dává říci, že v poledno nepřijde, poněvadž má v městě řízení. A já půjdu také, milostivý pane."

"Ty zůstaneš a neřekneš paní celý den ani slova o věci. Rozumíš? Ale já odejdu."

Pan Jokai vrátil se domů, převlékl se a vešel ku své paní, řídil jí, by celý den zůstala v posteli, jelikož potřebuje sotaven. On šel se vrátit až večer.

Pak odejel do Pešti. Jaké však bylo jeho překvapení, spatřiv zde

Frakadi. Zlé svědomí jí asi z domu vypudilo.

"Frakadi! Frakadi!" volal na ni. Tato však jakoby chtěla utíkat. Pak si to rozmyslila a přiblížila se.

"Co si přeje milostivý pán?" "Vy jste dnes zabila slepici mojí paní."

"Nu, ano. Zabila jsem ji a měla jsem k tomu plné právo, neboť mi zničila moje byliny." Hrdě vzpřimivši hlavu, vypadala velmi hezká.

"Já to také uznávám, ale moje paní se bude velmi zlobiti!" podotýká pan Jokai.

"Co je mně do toho, ať pukne zlostí ten váš drak. Říkám, co mám na jazyku."

"Jen si nlechteš avému jazyku, Frakadi, pak ale slyšte, co vám chci říci."

"Moje paní se nesmí teď rozčilovati, neboť jest nemocná, a vy byste mně mohla prokázati ochotu již k vůli pokoji."

"Také dvě ochoty, když si to přejete."

"Jsou perličky na trhu? Jak jsou drahé?"

"To nevím. My chudí lidé nekupujeme takových slepic. Jeden neb dva zlaté může jedna státi."

Jokai vytáhl tobolku z kapsy. "Zde jsou tři zlaté, Frakadi, kupte jednu a přineste ji mojí paní. Rozuměla jste?"

Tato chvíli otálela, pak pravila: "Dobře, udělám to."

"Peníze, co zbudou, můžete si ponechat. Tak, teď jame v pořádku, že ano?"

"Ano, pane, slepice bude ještě dnes u vás."

V nejlepším náladě odebral se Jokai do své redakce a teprve k večeru odebral se domů, kde nejdříve apatřil pokojkou Veroniku, které se tážal, co jest nového.

"Milostivý pán píše noviny, a já mu mám říci, co jest nového?" odpověděla tato.

"Jest moje paní vzhrnu?" "Právě se, prostím, obléká."

Jokai si oddechl a upokojen, odebral se za paní do pokoje.

"Již vzhrnu? Jak se ti daří?" tážal se chotí.

"Děkuji, dobře," odvětila tato přívětivě. "Nyní sejdeme do zahrady, kde jsem dala prostřiti, neboť doufám, že čerstvý vzduch bude na mě dobře působiti."

V zahradě zastihli již Růženku se strýčkem Karlem, vesele se bavící.

Byť bohu díky, pomyslí si Jokai, nebezpečí již tedy zažehnáno. Nemocné chutnalo znamenitě.

Mluvil se vesele o rozličných věcech, když tu pojednou slyšeti bylo z venku od vrátěk kroky. Růženka vyskočila, by se podívala, kdo přichází, avšak v jejím obličejí zračilo se takové leknutí, jakoby užřela strachem.

"Kdo jest?" ptal se pokojně Jokai.

"Frakadi," koktala Růženka. Skutečně byla to Frakadi ve svém svátečním obleku, pod paží nesouce perličku.

"Co to znamená?" tážala se paní Jokaiová svého okolí. "Co chce tato žena?"

"Odpusťte, milostivá paní," počala Frakadi ponížně, "to co se stalo a —"

"Co se stalo? Co chcete s tou slepicí?"

Pozorně hledala očima po dvoře a na štěstí spatřila všechny tři slepičky na hranici dříví. Domácí pán sledoval její pohled a skoro očím nevěřil, neboť skutečně tam stály tři slepice.

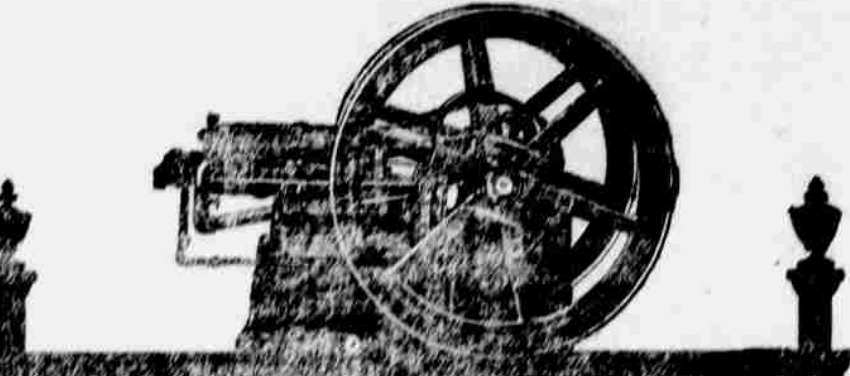
Frakadi, která nebyla hloupá, upozorovala ihned, co se bylo stalo, odpovídala tedy vyhýbavě: "Já jsem vám tu slepici přinesla."

"Tak? K čemu? Kdo vám řekl? Nekupím žádné slepice a nejméně od vás, protože vím, že je jistě ukradena."

Do obličje Frakadi hrula se čístečka krev. Hrdě zdvihla hlavu, oči jí jiskřily, avšak jediný prosebný pohled spisovatelův způsobil, že se přehodla a pravila zdvořile:

"Přináším vám ji jako dar, milostivá paní. Tato slepice není ukradena."

"Nepotřebuji vašich darů, klidě se, nebo vás dám služobnictvem vyhodit." Jokai pokývil nepozorovaně Frakadi a tato se mlčky obrátila k odchodu. Teprve z povzdálí zahrozila pěstí a vzkřikla:

Nejlepší stroj pro každou hybnou sílu potřebnou na farmě.

Ku hnaní smetanové odstředivky, mšnice, těžačky, pily, mlýnku, mlátičky, pumpy, drtiče a stroje na osvětlování elektrickou, jakož i židmáky a vůbec každého lémat stroje na farmě, jenž vyžaduje sílu, — I H C gasolinový stroj hodí se jako nejlepší pe uložení vklad. Pracuje stále s úsporou, vydrží léta a vyžaduje je daleko méně obsluhy a správek než kterýkoli stroj jiný. Rekord I H C strojů u tisíců farmářů je ne jlepší důkazem výtěžných vlastností.

I H C GASOLINOVÉ STROJE

Jsou zhotoveny s možná nejlepšího obráběcího materiálu nejlepšími dělníky v nejlepší vypracovaných továrnách v celé Americe.

Kupujete-li I H C stroj, pak víte, že dobrým býtí musí, poněvadž si chce udržeti pověst I H C strojů.

V I H C pomůli je stroj, jenž vyhoví všem vašim potřebám. Dělá se v těchto druzích a velikostech:

Vertikální typ: 2 1/2, 3 1/2, 4 1/2, 5 1/2, 6 1/2, 7 1/2, 8 1/2, 9 1/2, 10 1/2, 11 1/2, 12 1/2, 13 1/2, 14 1/2, 15 1/2, 16 1/2, 17 1/2, 18 1/2, 19 1/2, 20 1/2, 21 1/2, 22 1/2, 23 1/2, 24 1/2, 25 1/2, 26 1/2, 27 1/2, 28 1/2, 29 1/2, 30 1/2, 31 1/2, 32 1/2, 33 1/2, 34 1/2, 35 1/2, 36 1/2, 37 1/2, 38 1/2, 39 1/2, 40 1/2, 41 1/2, 42 1/2, 43 1/2, 44 1/2, 45 1/2, 46 1/2, 47 1/2, 48 1/2, 49 1/2, 50 1/2, 51 1/2, 52 1/2, 53 1/2, 54 1/2, 55 1/2, 56 1/2, 57 1/2, 58 1/2, 59 1/2, 60 1/2, 61 1/2, 62 1/2, 63 1/2, 64 1/2, 65 1/2, 66 1/2, 67 1/2, 68 1/2, 69 1/2, 70 1/2, 71 1/2, 72 1/2, 73 1/2, 74 1/2, 75 1/2, 76 1/2, 77 1/2, 78 1/2, 79 1/2, 80 1/2, 81 1/2, 82 1/2, 83 1/2, 84 1/2, 85 1/2, 86 1/2, 87 1/2, 88 1/2, 89 1/2, 90 1/2, 91 1/2, 92 1/2, 93 1/2, 94 1/2, 95 1/2, 96 1/2, 97 1/2, 98 1/2, 99 1/2, 100 1/2.

International Harvester Company of America Chicago (Incorporated) USA

"Jen neměla být milostivá nemoc..." Všechni si oddechli. Díky bohu, nebezpečí bylo zažehnáno. Paní Jokaiová byla obzvláště veselá, vdyť svoji nepřítelkyni tak odhyla. Po večeri ubírali se na procházku. V předu kráčela domů paní s Karlem, za nimi pomalu následovali otec a dcera. "Já té věci nerozumím," pravil spisovatel. "Já také ne," odpovídala Růženka. "Jest mi nepochopitelným, že Frakadi tu slepici přinesla." "To ti mohu vysvětliti," pravil otec, "mně jest podivné, že na dvoře tři slepice běhají. Kde se tu vzala ta třetí?" "Neprozrad' mě, papínku, já tu třetí dala koupiti v Pešti; paní Saurová pro ni byla." Jokai svoji dcerušku pochválil: "To bylo chytré od tebe," pravil. "Výlohy ti však vynahrádím." Poněvadž večer byl chladný a již se stmívalo, obrátila se celá společnost k domovu. Na dvoře zůstali však všichni s udivením státi, neboť se zde procházely čtyři slepice.

"To jest nestydatá osoba!" zvolala paní Jokaiová. "Ona tu slepici přece jen zde nechala. Já noši! Jánoši, chytň tu cizí slepici a odnes ji Frakadii. Ne tu, to jest Finji, tu také ne, ty osle, to jest Finji, a tu též ne, to jest Petike. Jak může někdo být jen tak hloupý a nepoznat cizí slepici. Konečně!"

Jánoš odběhl. "To jest komické," pravil Jokai ku svému bratru Karlovi. "Odkud jest ta čtvrtá slepice?" Tento s úsměvem odhrnul pláště,

jakoby říci chtěl odkud je. Nejvíce se ale divila Frakadi. Jednu slepici vařila, druhou právě škuřila, když z třetí vkročil do světnice Jánoš.

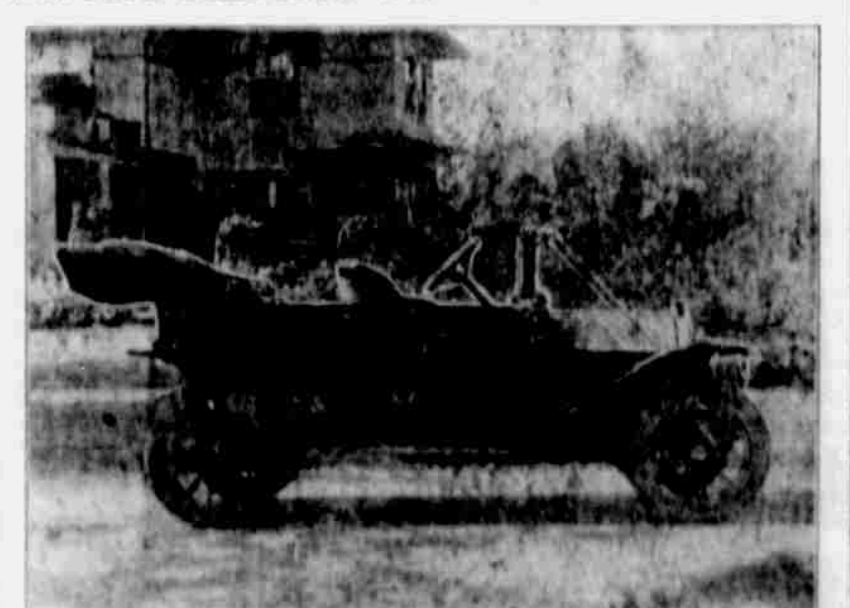
"Tuto ti posílá moje milostivá tvoji slepici. Nepotřebujeme žádných tvých darů. Upeč si ji!" Frakadi a její muž Vastl neměli úplně ne proti tomu. Když v neděli při dzbánku piva obírali třetí slepici, pravil tento:

"My jame chudí, Frakadi, ale jen co jest pravda, žijeme znamenitě!" Přeložila M. Kubálková.

Kontrola.

Kontrolou míníme úplný dohled nad něčím a moc udržeti to v určitých mezích. Míti něco pod svou kontrolou, znamená říci, jako mí, ti neomezenou vládu nad tím. Takovou kontrolu má míti každý člověk nad svým tělem i nad svou myslí. Nemá dovoliti, aby zlozvyk nějaký domohl se nadvlády nad ním a ničil i tělo i mrav. Zde chceme pouze mluvit o těle. Dohlížejte na své tělo bedlivě a nedovolte, by malá nevolnost vzrostla ve velikou chorobu, jež by unkla kontrole Vaší. Při první známce nevolnosti začněte hned bráti Trinerovo Léčivé Hořké Vín a nepovolte, pokud nevyženeš ji z těla. Tento lék vypudí veškeru nečistotu ze soustavy Vaší a nedovolí, by nastala zácpa a s ní spojené nepřijemnosti a choroby. Dohlížejte dobře na chuť k jídlu; jakmile poleksne, berte Trinerovo Léčivé Hořké Vín tak dlouho, pokud se pravidelná chuť nevrátí. Berte je při nepravdivosti stolice, při neváží v žaludku, při bolestech v kříži, při stálém slábnutí. V lékárnách. Jos. Triner, 1333-1339 So. Ashland ave., Chicago, Ill.

Dá se snadno řídit při malých výlohách. Zaručen společenosti JOHN DEER PLOW CO.

Jan J. Libal, český zástupce, 1262 jižní 13. ulice, Omaha, Neb.

Velle Auto Co., 1902 Farnam ul. Omaha, Neb.